

Ang totoong pahinga

Si Cristo ay kapahingahan, ang tunay na pamamahinga para sa mga pagod, sapagkat sa pamamagitan Niya ay posible ang tunay na pagsamba.

Ang totoong pahinga

“Kung saan sinabi niya: Ito ay pamamahinga, magbigay ng pahinga sa mga pagod; at ito ang paginhawahin; ngunit hindi sila makinig ” (Is 28:12)

Ang mga tagasunod ng ilang mga posisyon ng mga Hudyo ay madalas na nagtanong ng mga sumusunod na katanungan upang kumpirmahin ang kanilang mga paghahabol tungkol sa Araw ng Pamamahinga: Sino ang nagbago ng araw ng pagsamba sa Sabado, ang ikapitong araw ng linggo, sa Linggo, ang unang araw ng linggo? Kailan nagawa ang pagbabagong ito? Pinahintulutan ba ng Diyos ang pagbabagong ito?

Ang mga katanungang ito ay naglalaman ng ilang mga elemento ng doktrina ng Judaizing, dahil naghahangad silang bumalik sa batas ni Moises at ipinakita ang pagtutuli at ang mga Sabado bilang mahahalagang elemento para sa Kristiyano upang maligtas. Para sa mga pagtutuli (Judaizers) iniharap ni apostol Paul ang sumusunod na sagot:

“Sapagkat tayo ang pagtutuli, na naglilingkod sa Diyos sa espiritu, at luwalhati kay Jesucristo, at hindi nagtitiwala sa laman” (Fil 3: 3).

Mula sa tugon ni Pauline mayroon kaming dalawang konsepto:

- Ang totoong pagtutuli ay upang paglingkuran ang Diyos sa espiritu, para lamang sa mga napasailalim sa pagtutuli

ni Cristo na naglilingkod sa Diyos, na hindi nagawa sa foreskin, ngunit nagaganap sa puso, kung saan ang buong katawan ng kasalanan ay itinatapon. "Kung saan ikaw ay natuli din sa pagtutuli na hindi nagawa ng kamay sa pagnakawan ng katawan ng mga kasalanan ng laman, ang pagtutuli ni Cristo" (Col 2:11). Tanging kay Cristo lamang magagawa ng tao ang batas, sapagkat sa pamamagitan Niya lamang posible na magsagawa ng pagtutuli nang walang tulong ng mga kamay ng tao, ng puso "Tuliin mo nga ang balat ng iyong puso, at huwag nang patigas ang iyong leeg" (Deut 10:16; Jer 4: 4);

- Ang Kristiyano ay hindi nagmamalaki sa kung ano ang may kaugnayan sa laman (talaangkanan, pagtutuli, nasyonalidad, araw, pagdiriwang, atbp.), Tulad ng pagiging inapo ng laman ni Abraham, na tinuli, nakikilahok sa mga kapistahan ng kautusan, nag-aalok ng mga hain ayon sa ang batas, ang natitirang bahagi ng katawan sa mga tukoy na araw, atbp.

Sa madaling salita, nililina ni apostol Paul na ang Kristiyano ay hindi naglilingkod sa Diyos ayon sa laman, ngunit sa espiritu. Ngunit, paano naglilingkod ang isang tao sa Diyos sa espiritu? Wala bang isang tukoy na lugar? Isang angkop na araw para sa naturang serbisyo?

Kapag ang tao ay nag-uugnay sa pagsamba sa mga bagay, araw, pagdiriwang, pagsasakripisyo, atbp., Ito ay dahil hindi niya alam kung ano ang pagsamba sa espiritu, o kung paano maitaguyod ang katuwiran ng Diyos. Ang pagsamba sa espiritu ay posible lamang para sa mga muling ipinanganak, iyon ay, nabuo muli sa pamamagitan ng salita ng Diyos, ang hindi nabubulok na binhi.

Ito ay sa pamamagitan ng ebanghelyo, na siyang kapangyarihan ng Diyos, na itinatatag ng Diyos ang kanyang hustisya, iyon ay, Siya ang nagpapatunay sa tao batay sa kanyang kapangyarihan, na kung saan ay ang ebanghelyo (Roma 1:16 -17).

Si Cristo ay Panginoon ng Sabado, ang totoong pahinga, kung kanino ang mga tunay na sumasamba ay nabuo ayon sa hinahangad ng Ama. Lahat ng pumapasok sa pamamagitan ni Cristo ay hindi dapat magalala tungkol sa lugar (Samaria o Jerusalem), o sa oras (araw) ng pagsamba, sapagkat si Cristo ang ipinangakong salinlahi at, sa kanyang pagdating, dumating na ang panahon na ang mga sumasamba ay sumamba sa Ama sa katotohanan at sa hustisya "Kaya para saan ang batas? Siya ay naordenahan dahil sa mga pagsalangsang, hanggang sa dumating ang salinlahi na kaninong ipinangako; at inilagay ito ng mga anghel sa kamay ng isang tagapamagitan "(Gal 3:19); "Sinabi ni Jesus sa kaniya, Babae, maniwala ka sa akin na darating ang oras, na hindi sa bundok na ito o sa Jerusalem man ay sasamba ka sa Ama. Sinasamba mo ang hindi mo nalalaman; mahal namin ang nalalaman dahil ang kaligtasan ay nagmula sa mga Hudyo. Datapuwat darating ang oras, at ngayon na, kung kailan ang mga tunay na sumasamba ay sasamba sa Ama sa espiritu at sa katotohanan; sapagkat hinahanap ng Ama ang mga sumasamba sa kanya. Ang Diyos ay isang Espiritu, at ang mga sumasamba sa kaniya ay dapat sumamba sa kaniya sa espiritu at sa katotohanan "(Juan 4:21 -24).

Nilinaw ni Jesus sa Samaritano na ang pagbabagong pinahintulutan ng Ama ay nagaganap (Juan 4:23).

Sa pagbabago na itinatag ni Kristo, ang mga araw ng kapistahan, mga bagong buwan, Sabado, atbp., Ay hindi na mahalaga, ang mahalaga ngayon ay maging isang bagong nilalang, yamang ano ang nasa dating tipan na tila umaasa sa isang tiyak na lugar at oras, Napatunayan ni Jesus na posible sa mismong sandali at sa lugar na iyon (Gal. 6:15). Ang oras ay dumating!

Isinasaalang-alang ng mga Hudyo na ang mga itinakdang araw ay mahalaga sa pagsamba, na binibigyang diin ang araw ng Sabado sa kanila, ngunit ipinakita ni Cristo na ang tunay na pagsamba ay posible lamang sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, na si Cristo. Binago niya ang pagsamba na nasa tiyak na mga araw, linggo, buwan, atbp., Upang maging sa lahat ng oras, at ang

lugar ay tumigil sa pagiging sa lungsod lamang ng Jerusalem upang maging saanman, dahil sa pagdating ng mga taong Mesiyas sila ang naging sakripisyo, templo at tirahan ng espiritu (1Co 3:16).

Matapos ang pagbabago na itinatag ni Kristo, hindi na kailangan ng tao na magreklamo na walang oras para sa pagsamba, batay sa dating argumento na ang lugar ay malayo o kinakailangan na maghintay para sa mga tiyak na oras tulad ng araw, buwan, bagong buwan, linggo, Sabado, atbp.

Bago dumating ang Mesiyas, ang kasalanan ay natakpan lamang ng dugo ng hayop, na kumakatawan sa hinaharap na gawain ng Diyos, ang pansamantala ay tiyak na papalitan, sapagkat ang Kordero lamang ng Diyos ang gagawa ng perpektong gawain: alisin ang kasalanan ng sanlibutan.

Ngayon, sa kondisyon ng mga templo, pari at buhay na hain, ang mga tao ay maaaring sa anumang oras at sa anumang lugar ay mag-alay ng mga hain ng papuri na bunga ng mga labi na nagsasabing si Cristo (Heb 13:15; Rom 12: 1), sapagkat sila ay templo ng Diyos at may malayang pag-access sa trono ng biyaya (1 Ped. 2: 5; Heb 10:19).

Ang mabilis na takbo ng pang-araw-araw na buhay ay hindi hadlang sa paglilingkod sa Diyos, sa ngayon ay hindi na ito hinahatid batay sa katandaan ng liham, ngunit hinahatid sa Diyos sa pamamagitan ng pagkakilala sa Banal, na siyang Cristo (Roma 10: 2; Pv. 9:10).

Nang nag-alok si Hesus ng pahinga, paginhawa sa pagod at api, hindi siya nag-aalok ng solusyon sa pang-araw-araw na mga problema ng mga tao, sapagkat ang pang-araw-araw na pagkapagod ay nauugnay sa lahat ng mga tao bilang resulta ng paghatol na naganap sa Eden. Ang pag-iral sa mundo ay palaging magiging pilit, sapagkat sa gayon tinukoy ng Diyos, magiging kontra sa Anak na gumawa ng kalooban ng Ama na salungatin siya (Gen. 3:17). Kung ang tao ay naghihintay kay Cristo dahil sa mga

bagay na nauukol sa buhay na ito, siya ang pinakapanghinayang ng mga tao, sapagkat ang gawain at mga pagdurusa na nagmula sa kanya ay itinatag ng Diyos (Ec 3:10); “Kung ang pag-asa lamang natin kay Cristo sa buhay na ito, tayo ang pinaka kahabag-habag sa lahat ng mga tao” (1Co 15:19).

Ngunit, kung ano ang inalok ni Jesus nang sinabi niya:

“Halika sa akin, lahat kayong pagod at inaapi, at papagalitanin kita. Dalhin sa iyo ang aking pamatok, at matuto mula sa akin, na maamo at mababa ang puso; at makakahanap kayo ng kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa. Sapagkat ang aking pamatok ay madali at ang aking pasan ay magaan ”(Mt 11:28 -30).

Nag-alok siya ng kaluwagan sa mga nasa ilalim ng pamatok ng kasalanan, at pamamahinga sa mga nagdadala ng mabibigat na pasanin ng batas na Moises. Si Jesus ay dumating upang i-save kung ano ang nawala, at hindi upang bigyan ang mga tao ng pagkakaroon ng kalidad.

Ang mga problema sa pamilya, trabaho, stress, kalidad ng pagkain, bakasyon, atbp., Ay mga isyu na maaari at dapat malutas ng tao, dahil bahagi ito ng kanyang panloob na disposisyon (at ito ay nasa mga kalalakihan lamang, subalit, ang kaligtasan mula sa pagkondena ng kasalanan na imposible para sa tao ay nasa Diyos (Mt 19:26).

Ang kaluwagan para sa pang-araw-araw na mga problema ay hindi rin sa Sabado o Linggo, ngunit sa pagsunod sa babala ni Kristo:

“Sinabi ko sa iyo ito, upang ikaw ay magkaroon ng kapayapaan sa akin; sa mundo ay magdaranas ka ng mga paghihirap, ngunit magsigasig ka, nalampasan ko ang mundo ”(Juan 16:33).

Malinaw ang order:

“Huwag magtanong, samakatuwid, na kakain ka, o na iinom ka, at huwag kang mapakali” (Lucas 12:29), sapagkat: “Ngunit ang kabanalan sa kasiyahan ay isang malaking pakinabang. Sapagkat wala tayong dinala sa mundong ito, at malinaw na wala tayong maaaring kunin mula dito. Gayunpaman, ang pagkakaroon ng pagkain, at kung saan makukubli ang ating sarili, makuntento tayo dito ”(1 Tim. 6: 6-8).

Ang natitirang ipinangako sa pagod at inaapi ay upang ang tao ay makaparito kay Cristo, sapagkat Siya ang nagbibigay ng buhay na walang hanggan (Juan 6:57). Matapos maging kasalo sa laman at dugo, ang tao ay mananatili kay Cristo at Cristo at ang Ama sa tao (Juan 15: 4-5).

Ang Judaizers ay pinuri ang Sabado bilang araw ng ‘pahinga’ na tinukoy ng batas na nagsasabing ang Diyos ay nagpahinga sa araw na ito (Gen. 1:31), subalit, malinaw na sinabi ni Jesus na ang kanyang Ama ay gumagana hanggang ngayon, at Siya rin, ang na nagpapakita na ang mga Araw ng Pamamahinga na nauugnay sa mga araw ng linggo ay isang pabula para kay Cristo, ang natitirang pagod at inaapi (Juan 5:17).

Ngayon, si Cristo, ang lumikha ng langit at lupa (Juan 1: 3; Col 1:16), matapos na likhain ang lahat ng mga bagay hanggang sa ikaanim na araw, sa ikapitong pahinga siya, subalit, binanggit lamang ng Genesis ang natural na kaayusan ng mundong ito. na nakikita ng mga mata ng tao (unang nilikha), iyon ay, tumutukoy ito sa mga bagay na hindi walang hanggan “At nakita ng Diyos ang lahat na kanyang ginawa, at ang lahat ay napakabuting mabuti. Ang hapon at ang umaga ay lumipas; iyon ang ikaanim na araw. Kaya’t ang langit, at ang lupa, at ang lahat na nandoon ay natapos. Sa ikapitong araw, natapos na ng Diyos ang gawaing kanyang nagawa, at sa araw na iyon ay nagpahinga siya. Pinagpala ng Diyos ang ikapitong araw at pinabanal siya, sapagkat sa kanya siya nagpahinga sa lahat ng gawaing ginawa niya sa paglalang ”(Gen. 1:31; Gen. 2: 3).

Sa ikapitong araw ay nagpahinga si Cristo, upang magtapos, ang

mga gawaing nauugnay sa mundo ng mga tao, subalit, Siya at ang Ama ay nagpatuloy na gumana na may pananaw sa mga hinaharap na kalakal, kung ano ang hindi nakita ng mga mata at hindi umakyat sa puso ng tao.

“Ngunit tulad ng nasusulat: Ang mga bagay na hindi nakita ng mata, at hindi narinig ng tainga, At hindi umakyat sa puso ng tao, Ito ang mga bagay na inihanda ng Diyos para sa mga umiibig sa kanya” (1Co 2: 9);

“Ngunit nang dumating si Cristo, ang mataas na saserdote ng mga kalakal sa hinaharap, sa pamamagitan ng isang mas malaki at mas perpektong tabernakulo, na hindi ginawa ng mga kamay, iyon ay, hindi sa pamamagitan ng paglikha na ito” (Heb 9:11).

Ang katotohanang naitala na si Cristo ay nagpahinga sa ikapitong araw ay hindi dahil sa Siya ay napagod na para bang kailangan niya ng pahinga o nakatulog (Aw 121: 1), ngunit nilalayon nito na alerto ang mga tao na mayroong pahinga at pahinga ay Si kristo

Kapag ginamit ang Exodo 20, talata 11 upang sabihin na ang tao ay pinagpala sa pag-iingat ng ikapitong araw ng linggo, nakalimutan nilang isaalang-alang na siya ay nagpahinga (nagtapos) sa ikapitong araw na siya ang lumikha ng lahat ng mga bagay, at hindi mga tao. Na nagpahinga sa lahat ng kanyang ginawa ay ang Diyos, at hindi mga tao, tulad ng nabasa natin:

“Sapagka’t sa anim na araw ay ginawa ng Panginoon ang langit at ang lupa, ang dagat at ang lahat na nandoon, at nagpahinga sa ikapitong araw; samakatuwid ay binasbasan ng Panginoon ang araw ng Sabado, at pinaging banal ”(Exo 20:11; Ex 31:17).

Bakit paunang pinaghiwalay ng Diyos ang araw ng Sabado mula sa ibang mga araw? Upang magsilbing paalala na ang Diyos ang nagbibigay ng pahinga “Alalahanin mo ang salitang ipinadala sa iyo ni Moises na lingkod ng Panginoon, na sinasabi, Binibigyan

ka ng Panginoon mong Diyos ng pahinga, at binibigyan ka ng lupaing ito” (Josh 1:13). Ngunit, dahil ayaw nilang makinig at magpahinga sa Diyos “Sapagkat tutulungan ka ng Egypt ng walang kabuluhan, at walang halaga; Iyon ang dahilan kung bakit ako sumigaw tungkol dito: Ang iyong lakas ay hindi tatahimik ”(Isa 30: 7).

Habang sa salita ng Diyos ay may pagpapala, sapagkat mula sa lahat na lumalabas sa bibig ng Diyos ay mabubuhay ang tao (Deut 8: 3), sa ordenansa ng pag-iingat sa Araw ng Pamamahinga ay mayroong sumpa.

“Anim na araw ang gagawing trabaho, ngunit ang ikapitong araw ay araw ng Sabado ng pamamahinga, banal sa Panginoon; sinumang gumawa ng anumang gawain sa araw ng Sabado ay tiyak na mamamatay ”(Ex 31:15).

Sinuman sa mga taong nakarinig (naniniwala) sa salita ng Diyos ay mabubuhay, na nangangahulugang sila ay namatay sa mga krimen at kasalanan. Sa pag-usbong ng batas, bilang karagdagan sa hiwalay mula sa Diyos, pinalayo, patay, kung hindi siya nagpahinga sa ikapitong araw ng linggo, ang mga anak ni Jacob ay magdurusa ng pisikal na parusa: pisikal na kamatayan.

Nais ng Diyos na ipaunawa sa kanila na kung naniniwala silang papasok sila sa ipinangakong pahinga “Sapagka’t hindi ka pa nakapasok sa pamamahinga at mana na ibinibigay sa iyo ng Panginoon mong Dios. Datapuwa’t ikaw ay tatawid sa Jordan, at tatahan sa lupain na pagagawan ka ng Panginoon mong Dios; at bibigyan ka niya ng kapahingahan mula sa lahat ng iyong mga kaaway sa paligid mo, at ikaw ay mamamalagi na ligtas ”(Deut 12: 9-10), ngunit sa kanilang pagtalikod sa pagsunod sa kanya, sa kanyang galit ay sumumpa siya na ang mga tao ng Israel ay hindi papasok sa kanyang pahinga (Heb 4: 1).

Tulad ng lahat ng mga bagay na inilagay sa tabernakulo ay mga larawan, ang Sabbath ay ginamit din bilang isang larawan upang ipakita na ang sinumang hindi naniniwala ay walang buhay.

Bagaman binalaan na hindi sila tinanggap ng Diyos at ang kanilang mga kapistahan, Sabado, atbp. hindi nila matiis, ang mga tao ay nagpatuloy sa 'paglilingkod' na mga alegorya at hindi sa Diyos "Huwag magpatuloy na magdala ng mga walang kabuluhang handog; ang kamangyan ay kasuklamsuklam sa akin, at mga bagong buwan, at Sabado, at ang pagtitipon ng mga pagpupulong; Hindi ko matiis ang kasamaan, kahit ang solemne na pagpupulong. Ang iyong mga bagong buwan at iyong mga solemne, kinamumuhian sila ng aking kaluluwa; mabigat na sila sa akin; Pagod na akong maghirap sa kanila "(Is 1:13 -14).

Ngunit ang mga Kristiyano, sapagkat naniniwala sila kay Cristo, ay nakapasok na sa ipinangakong pahinga (Heb. 4: 3), habang nakaupo sila sa mga makalangit na rehiyon kay Cristo (Efe. 2: 6). Bakit nagpahinga ang mga Kristiyano? Sapagkat binuhay sila kasama ni Cristo, ibig sabihin, sila ay binuhay kasama Niya, kaya't sila ay nagpapahinga (Efe 2: 5; Co 3: 1).

Samakatuwid, sa tuwing titingnan ng isang Kristiyano ang batas at ang mga utos nito, dapat niyang isaalang-alang na ang lahat ay naiwan sa atin bilang isang halimbawa (1Co 10:11), hindi bilang isang pagpapataw. "Tunay na ito ay mabuti para sa Banal na Espiritu at sa amin, na hindi magpataw ng anumang pasan sa iyo, ngunit ang mga bagay na ito: gawin mong mabuti kung panatilihin mo ang iyong sarili. Kaya't puntahan kayo" (Gaw 15:28 -29), ngunit kwalipikado sa isang tagapag-alaga ng ququito mula sa lei, kung saan ay isang bantay ang isang lei "At muli akong nagpoprotesta sa bawat tao, na pinapayagang magpatuli, na obligadong sundin ang buong batas" (Gal 5: 3).

Dapat pag-aralan ng Kristiyano ang ilang mga talata sa Bibliya na may paghuhusga, dahil ang mga tagasunod ng nasasakupang Judaizing ay gumagamit ng ilang mga talata upang magpataw ng isang kasanayan na hindi salutaryo sa simbahan ni Cristo. Halimbawa, sinipi nila ang Lucas 4, talata 16 para sa Cristo na magagamit para sa pag-ibig sa isang Deus, dahil nais ng isang isang ipakita lamang na ang kanyang kaugaliang magturo sa mga sinagoga (Lucas 4:15) Sabado sa isang sinagoga sa

Nazareth (Lukas 4:16). Bakit kaya? Hindi ba dahil ang mga Hudyo ay dumalo sa sinagoga noong Sabado? Para sa iyo, ito ay mga sinagoga sa Sabado sapagkat ang mga Hudyo ay nag-martal ng templo sa Sabado.

Ang isang bagay ay sigurado: ayon sa baluktot na pananaw ng mga Pariseo, ginawa ng mga alagad ni Cristo ang na-veto sa Araw ng Pamamahinga, at binastusan ni Jesus ang mga Pariseo sa pag-utos sa kanila na alamin ang 'awa na gusto ko, hindi mga bindies' (Mat 12: 7). Inaasahan ko, Kailangan nilang malaman na ang Diyos ay naghahanap ng pag-ibig ng tao (s 6: 6), sa Hindi mabubuklod ng bilang isang kasanayan ng mga paghihigpit sa araw ng Sabado. Sa pamamagitan ng pag-ibig na si Jesus demonyo ang Sabado ay isang magbabala lamang, ang Panginoon na nagbibigay ng pahinga ay inaasahan lamang na mahalin Siya (Hos 6: 4).

Magagawa natin ang konteksto ni Hesus na mag-ayos ng iyong pamilya mula sa Diyos para maibigay ang sanhi mula sa kinakailangang mga kalalakihan upang mai-save (Mc 2:27). Pagmasdan ang ilan sa mga sanggunian sa world in walang isahan, kung hindi, sa mga sumusunod na ipinangako, na si Cristo, at kung ano ang nais mong gawin.

Sa gayon, kung si Hesus ay nagtagumpay sa isang pelikula sa iyong pamilya, ang Lord of men, even on Saturday (Mk 2:28).

Kung Hesus ay nagsulat ng mga disipulo ay hindi nag-iingat ng parehong mga gawi tulad ng mga Pariseo, tinutukso nila si Cristo sa pamamagitan ng pagtatanong:

21- "Ito ba ayon sa batas na magpagaling sa Sabado?" (Mat 12:10). At muling gumaling si Hesus sa Araw ng Igpapahinga.

Ang mga nag-akusa kay Cristo ay napakahusay na tagapag-alaga ng batas, ngunit kahit na ang pag-iingat ng Araw ng Pamamahinga ay pinahiya sila ni Jesus na sinasabi:

"Hindi ba binigyan ka ni Moises ng batas? at wala sa inyo

ang sumunod sa batas. Bakit mo ako sinusubukan na patayin?
"(Juan 7:19).

Ang Samakatuwid, ang kwalipikadong ordenansa upang maghanap ng Diyos sa mga araw ay mahina at mahirap na pagtatalo, sapagkat ang ganyang kasanayan ay humahantong sa tao lamang na paglingkuran sila, at ito ay isang Deus, po ay isang Posible lamang na maglingkod sa espiritu at sa totoo "Ngunit ngayon, na nakikilala ang Diyos, o sa halip ay kilalang Diyos, paano ka babalik sa mahina at mahihirap na panimula, na nais mong muling paglingkuran? Pinapanatili mo ang mga araw, at buwan, at oras, at taon. Natatakot ako sa iyo, na hindi nagawang walang kabuluhan sa iyo "(Col 4: 9-11), natutupad ba ang batas sa isang utos "Sapagka't ang buong batas ay natutupad sa isang salita, sa ganito: Iibigin mo ang iyong kapwa tulad ng iyong sarili" (Gal 5:14), at kaligtasan sa paniniwalang si Cristo ay Anak ng Diyos (Juan 3:23).